

Tri poveduje se, da je enkrat en mox živo, ki je strašno
 velki bil, in je tudi rad jagal. Ko je on omer, je Boga
 prosil, da mu bi dovolilo jagati, in res Bog jim je dovolilo,
 in samo takrat, kadar njegovi tovarši počivajo, in
 to je bilo na božično noč. Enkrat pride tudi na božično
 en famojster jagat, in te je sō na visoko drevo, in je
 čakal, če bo ktero živoal dobil. O ponoči na enkrat sliši
 strelati in pse lajati, in tudi na enkrat zagleda strašno
 velkega moxa, k flintam narami, ktera je bila s klastar
 dolga, in ko ga m famoster zagleda, se je tako pred tem
 moxim prestrašil, da je z dreva na tla pal in zomeglo.
 Te mox, divji jagar je bil tudi imenovan, ga prime,
 in posadi na svojega konja, in ga pošle v vas, v kateri je
 bil masnik doma. Potem je čakal svojga konja na tistem
 mesto svojimi hlapcami, in ko je prišlo, je jagal napre.
 Ko je jagal, je vstrelil vsake sorte sverin. Na enkrat
 zagleda na eni pečini grad, in on gre svojimi hlapcami
 v tisti grad, in pride pred ene velke vrate, ktere so ble
 zaperte. In jega je jexilo, da ni mogel noter priti, in
 dars svojoj velikoj roki flintoj na vrate, da so se
 na enkrat odperle, pa ku je hodo po gradu okol, je našo
 eno hišo, v kere so ble postle, in pravi svojim hlapcom,
 pruste pse vōni, in mi bom ote hiši spali. Noma divji
 jagar raspi, kadliši na dovorisu, da psi lajajo, in zgrabi
 svojo flinto, leti dol, in ko na dovorisu pride, zagleda stas
 reubarje in on prasā prasā tiste, kajta tō hočejo, te ma
 pa noč ne odgoorijo. Divji jagar, se je raspero, da mu
 noben od goobr ni val, in vstrelil vnje, da so vsi stisje pali.
 On jih je potem zgrabi, in jih vze dol v plečorje. Ko jutro
 rata, hodi sem pa ta svojimi hlapcami in si pogleda
 celi grad. Kako tak, okol hodi, pride do neke hiše, v ktere
 so sami lepi sreberni kvanti bili, in ko se malonapre
 gre, sliši v enem zideno žensko dihovati, on gre tam notri
 in prasa, kdo je tukaj? in ženska odgoori: jak.
 On zgrabi za zid, in ga tako močno stese, da se je ves zid
 rarsipol. Potem, ko je tisti zid rarsipol, je vido, da tō
 ena bleda ženska sedi, in on jo prime za roko, in vrodigne
 gor, in pošle enega hlapca po en lep quant, v drugo hišo.
 Zolaj jo on prasa, čegava je, in ona pravi: jak sem
 kraljeva hčer. In on vrame kočija, in se pelja k njenem
 očetu. Ko se do njega peljajo, je rektenem hlapce, da bi noter
 sō, in bi povedal, da je en strašno velik mox tō, ker bi rod
 z dnjimi gooro.

210
Njegovon pride, ga jager porokravi, in mu pove, da je
njegov hčer pripeloto, oce se mu zahvali in je bil vesel.
Potem je so oce otiste hčere k njenim matere, ker je
blava dve leta do same kalost balena, da je hčer proci
prošla. Ocy jo prava, ce hocē ona mārka vstati, ktere ker
ce od nase hčere je nekaj povedati. In je pravi, on je
straino vlek, in mati pravi, da bi ga rada videla, oce
ga poklicē notri. In on notri stopi, se je mati pristašla,
in jager pravi: noč se ne boj, jak sem clovek, ko ti,
in jak ne morem ka to, da sem tako vlek. In on, kdaj
pove, da je njen hčer venem grade kapeta, in mati
ga prava, ce bi blo mogoce jo xgrada dobiti. In on pravi,
ja kakaj ne. Kdaj je kaklicē notri, ko ona v hise stopi,
jo mati xagleda, in od samega veselja ji omeglala. Mati
je potem v kratkem odraaba, so ka to veselje eno veliko
ostije ka jager in xahčer naredli. In po gostiji vrame
jager od vseh slavo in se je paoc soojimi klapci odpelal.

2.

Enkrat so htele pticē krala volite, in niso vedle, kuga be
postavle. Kdaj je en xmed jih reko: ker bo naj lepse pope,
vol, tiste kakral, in tako so je vsi pticē od jutrogo do
vecera poperale, pokle pa xvecer po niso vedle, ker je
naj lepse poperal, in tako niso moglo vedle, ker be biv
kral. Kdaj so pele, vsi reklo: kerbo naj visē letav, tristi
bo kral. In ce se le niso let xacēle letete, so vsi mislile
da bo orel kralj, in tako se spravi kralicēk pod orlovo
perje, tako, da orel se tega noč čuto ni. In ko so
xacēle letete, so se vliste vsi skraj vsi obnemajale,
samo orel in drugi ptocime, in tako sta se ta dva pre,
priparala, jak sem kralj, jak sem kralj, in tako je slo
umorem napre. Na enkrat se pa kraljicēk von sperja
sposti, in dalec gor ned ta dva xleti, in pravi: jak sem
kralj. In tako je kraljicēk biv kral. Pa ko se je drugom
pticam premeli je vido, so vsi leteli za jim, in so ga
htele vbite. Kraljicēk pa, ke je male, je xletav v germooj
in se skroo. In se dan danase po germooje xletavle.